MODNÍ SVĚT.

Čís. 9055. — Dámská zástěrka do práce. Velikost: 24, 28 a 32 palců, v pasu. Je třeba 5⅛ yardu 36 palcové látky pro 28 velikosti.

Čís. 9044. — Kabát pro dívky. Velikost pro 6, 8, 10, 12 a 14leté. Jest třeba 3⅛ yardu 36palcové látky pro dívky 10 let věku.

Čís. 8866. — Damská domácí jupka (dressing sacque). Velikost: 34, 36, 38, 40, 42 palců přes prsa. Je třeba 3 yardy 44 palcové látky pro 36 palců velikost.

Čís. 9023. — Šat pro dívky. Velikost pro 6, 8, 10 a 12leté. Jest třeba 3½ yardu 44palcové látky pro dívky 10 let věku.

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží jeden módní vzorek—střih úplně zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

NA JEJÍM MÍSTĚ UŽ JE JINÁ!

Napsal Aug. Eug. Mužík.

Dokončení

"Ježíš Marie!" vyjekla ženština. "Desátý díl — tisíc zlatých — to není možná!..."

"No, to jí ještě nedělám křivdu," bránil se stařík. "Za víc to všecko nestálo, ostatní peníze byly mladého a na úvěr. A co se naplatil za starého, no to se arciť taky nepočítá. A teď najednou — nechá tu muže a děti, a ujede. A basta."

"A co, prosím vás, říkal tomu on — Porák?" vyzvídala ženština nejistým hlasem.

"No, co říkal, to si můžete myslit! Byl poprask — najednou všecko prasklo. Kde kdo přiběhl, jakoby si byli řekli, chtěl své. — Chtěli to prodati všecko licitací, ale nikdo by nebyl nabídl ani tisícku, a tak s toho taky sešlo. Mladý byl rád, že z toho vyvázl s jednou košilí. Uvolil se, že bude dluhy spláceti, takový byl poctivec. Uchytil se potom brzy, protože ho lidé znali; litoval ho každý. Udělali ho skladníkem nebo čím — v cukrovaru."

"A co — starý?" ptala se ženština tiše.

"No, s tím to šlo s kopce a došlo brzy. Dělal potom agenta — pak ho zavřeli pro nějaké šmejdy, a když se vrátil, pil a prý i žebral a umřel. No, a vidíte, ten mladý mu ještě sem tam, co mohl, podstrčil. Chodí sem z cukrovaru, chudák. Nemůže se rozloučit s tím místem, kde zakusil přece své největší štěstí, říkává. Tak nám ho bylo líto, co vystál. Kdyby to taky ta žena věděla..."

"Možná, že taky vystála, třebas víc než on," odpověděla ženština a hluboce si vzdychla.

"Co pak ona — taková!" utrhl se stařík. "Eh, fuj! Jaký otec, taková dcera. No, však se jí bude jednou těžko umírati, doví-li se všecko."

"Ba těžko, těžko," svědčila žena, jakoby soucitně.

"Ale kdo pak ví, kde ona je! Taková nevydrží nikde a půjde třebas až na konec světa."

"Ale kdo ví, kdyby přišla domů, možná, že by jí muž všechno odpustil, když ji měl tak rád," řekla ženština nutíc se do smíchu.

"Inu, já vám povím, jsou všelijací lidé na světě," rozsuzoval stařík, "ale myslím, že by přece tak nebylo. A potom — co s tím — odpustit? Radši kdyby si tam už zůstala na vždycky! On, pravda, na ni dlouho nemohl zapomenout, měl ji, vidíte, dlouho před očima, a myslil na ni pořád. Možná, kdyby byla přišla dřív — no, teď už je arciť konec!"

"Konec — a proč?" vyjekla žena.

"No konec, totiž tak, abyste tomu rozuměla: s ním není konec, ba naopak. Že se tam té ženské zbavil, bylo vlastně jeho štěstí. — Má teď zase postavení, nemusí se tolik starat, dluhy, které měl platit, si pomalu taky zaplatí, a novou domácnost si zařídil."

"Novou domácnost — se ženskou?"

"No, toť se rozumí. Co by si byl počal? Já ji sic neznám, ale slýchám, že je moc pořádná a hodná ženština. Prosím vás, co měl taky dělat? Tři malé děti a on z domu, po práci. Nemůže jen tak od nich odejít, jako udělala ta jejich máma. Jí bylo ovšem hej — měla prý nějakého amanta, a — vesele za ním! A neví se o ní nic — kde pak! Úřady pátraly — amant prý umřel, zastřelil se pro dluhy nebo co — to jsou všecko jen tak povídačky — ale po ní jako když se zem slehne. Daří se jí asi dobře, že se nehlásí!"

"Nebo třebas moc zle, proto se nehlásí — stydí a bojí se!", řekla žena tiše.

"No, vzal ji kozel! To se rozumí, dobrého nezasluhuje, kdo pak by o ni stál! Udělala to jednomu, udělá to i druhému — taková už jinačí nebude. Ale háček je, že se to bez ní skoncovat nedá. Dokud ona je živa, nemůže on si tu druhou vzít za ženu. Mají už novou rodinu, ale dělat se nedá nic, dokud je tam ta na světě."

"A což jestli umřela?", prohodila žena trpce se usmívajíc. — "Možná, že už je taky mrtvá — kdopak ví...!"

"No, není nic platno takové "možná". To musí být černé na bílém, přece víte, pro úřady."

"A on by se oženil hned, kdyby ta první —"

"No, to se rozumí, že hned. Nač by ještě čekal? To já sám vím. Chodí sem někdy, jako chodíváme na hřbitov, říká. Hovoříme o tom. Tak to vím."

"A hněvá se na tu první příliš...?"

"No, hněvá nehněvá, co na tom záleží! Teď už říká, že se docela nehněvá, že jí všechno dávno odpustil, beztak měl s ní jenom očistec, a bylo to skoro pro něj i rodinu lepší, že utekla. Ale kdyby jenom věděl, na čem s ní je! Kdyby tak chtěl Pánbůh všemohoucí zjednat nápravu!"

"Nápravu — jakou nápravu?", řekla rychle žena. "Byla by možná ještě náprava?"

"No, byla, to se rozumí."

"A kdyby tedy přijela zpátky — —"

"Ta a zpátky?", ušklíbl se stařík. "Co by tady dělala? Na jejím místě už je jiná, on na ni sic přece vzpomíná a říká někdy, že by ji chtěl ještě jednou uvidět, že by jí všecko odpustil, ale to jsou jenom řeči! Odpustiti není zapomenout, anebo dokonce napravit. Je tady už nová žena a jsou tu už nové děti, a tak je konec."

"A tak je konec," opakovala žena bezezvučně, jako ozvěna. Ale jako ten, kdo tone i stébla se chytá, pozvedla obličej a řekla hlasem se vemlouvajícím: "Ale děti, její děti, co tomu říkají? A co by říkaly, kdyby se vrátila?"

"Prosím vás," řekl stařík. — "Byly maličké, když ona jim utekla. A před tím si jich taky moc nevšímala. Ani už se na ni nepamatují. Ona taky neměla srdce, když je dovedla opustit! A tahle druhá je k nim hodná jako vlastní matka, stará se o ně a vychovává je, aby se jednou z nich nestalo, co z jejich matky!"

Ženština se celá zhroutila.

"Bude to pro ně dobře, bude to jejich štěstí, že ona zmizela," končil stařík.

"Bude to jejich štěstí, máte pravdu," zvolala žena a vstala. "Bude to jejich štěstí — — myslím taky."

"No, a počkejte," domlouval se stařík ochotně. "Copak máme dnes — — sobota — — on v sobotu chodí, přijde jistě, za chvíli ho máme tady jako na koni. Sem je jeho jediná vycházka, on ji nevynechá."

"Přijde — on, Porák...?"

"Přijde, jistě přijde. Chcete-li ho vidět a s ním mluvit — —"

"Ne, ne, ne!", vykřikla žena.

"No, já myslel, nějaká obchodní záležitost —"

"Ne, ne, nikdy!", bránila se žena.

"Přejete si ještě pivo?", tázal se stařík, vida, že sklenice dávno už je prázdná.

"Ne, ne, děkuji," řekla žena rychle. Ale jakoby se byla náhle na něčem rozhodla, řekla: "Přineste mi ještě sklenici, prosím vás."

Stařík se odšoural, a žena dívala se za ním. Když viděla, že zmizel, rozbalila rychle balíček, vyňala nějaké listiny a dopisy, stáhla si s prstu snubní prsten, načrtala tužkou několik řádek na útržek papíru a zbalila všechno. Stařík se zatím vrátil, postavil sklenici piva před ženštinu a nerozhodně stanul.

"Pantáto," řekla žena rozechvělým hlasem, nutíc se do klidu, "abyste věděl, přijela jsem vlastně jen k vůli němu, Porákovi. Mám mu něco odevzdat, co ho jistě potěší. Prosím vás, dejte mu to, až přijde, já se zatím podívám do vsi. Ať na mne počká, a — — kdy jede vlak ku Praze?"

"A ten — až po deváté."

"Vyřiďte mu tedy, aby tu na mne čekal, a kdyby se nedočkal, aby mne vyhledal — — Vyhledá mne, najde mne jistě. On už mne někde tady najde, A vyřiďte mu, že tady byla nějaká ženská, kterou on dobře znal, a že ho pozdravuje i děti... a že... ne, už nic, ale přece: že se teď už bude moci oženit. Ta první že umřela... že může být už bez starosti!"

"Už umřela?", užasl stařík. — "A podívejme se: ten bude mít radost. To bude první radost, kterou mu udělala, hahaha. No, Pánbůh jí odpusť!"

"Pánbůh jí odpusť!", opáčila žena tiše.

Stařík jakoby se nemohl dočkati příchodu Porákova, aby mu zvěstoval radostnou novinu, vyšel před hospodu a zadíval se do dálky. "Aha, však už tamhle jde!", zvolal vesele, "zdá se mně — je to on, no je to on! Chcete-li mu to sama říct — —"

"Ne, ne, prosím vás, ne, až snad později!", zvolala žena jako v hrůze a rychle vstala. "Tady máte peníze."

Vyňala několik desetníčků, položila je na stůl a chvatně odcházela kolem starce. Stařík se na ni zadíval a jaksi nerozhodně zavrtěl hlavou. Žena vidouc opodál mužskou postavu, k hospodě kráčející, zatřásla se jako mrazem a přidala do kroku.

Chvátala rychle postranní cestou, a když se ohlédla a viděla, že ji už z hospody nikdo nemůže uviděti, zahnula k cihelně. Haldy písku, hlíny, nánosy porostlé trávou a bylím rozvalovaly se zde jako veliké šachty, hroby četných existencí a krásné minulosti — — uprostřed stál mlčící komín, jako jediný pomník toho všeho.

Uprostřed těchto hald žena se konečně zastavila. Před ní tměla se hluboká jáma, plná kalné slizké vody. Žena se rychle ohlédla, zda ji nikdo nepozoruje. Ale kolkolem nebylo ani živé duše ani živého hlasu, jenž by směřoval k ní, jenom vítr smutně, žalostně fičel.

"No tak, no tak," zamumlala žena. "Nač ještě čekám — — bude to jejich štěstí!"

A rychle vstupovala k jámě.

Bídný život.

Nepracují-li vnitřnosti, jak by měly, nastává střevní nezáživnost a s ní bídný život pro člověka jí postiženého. V těch případech je velice nutným, aby pacient hledal rychle pomoci. Nalezne ji bezpečně, spolehne-li v čas na Trinerovo Léčivé Hořké Víno, nejlepší to prostředek ve všech chorobách zažívacího ústrojí. Tento lék spojuje vlastnosti léčivé s vlastnostmi sílivými, nedovolujícími tělu klesnouti. Zbaví střeva všech zbytečných látek a povzbudí je k práci; vyléčí zácpu a všechny obtíže s ní spojené; odstraní bolesti v žaludku a v životě, sesílí nervy a vyčistí krev. Nedovolí tvoření se "větrů" čili plynů v těle a tím zamezí mnoho bolestí a jiných trapných nepříjemností. Zažene stále se vracející bolesti hlavy, jakož i občasné bolesti v kříži i časté nevolnosti žen. Působí zdravou chuť k jídlu a pomáhá, by strávení pokrmů dálo se pravidelně a bez jakýchkoli obtíží. Povzbudí Vás k novému životu, kdykoli budete klesati. V lékárnách. Jos. Triner, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

☞ **CHCETE-LI míti podobiznu vaši neb někoho z vašich miláčků zvětšenou a práci tu nejlepší, obraťte se na**
JOS. ŠTĚRBA
014-16 Q ul., So. Omaha, Nebr
Provedení zaručeno. — Ceny sdělí obratem pošty. 34tf

50,000 KNĚH
ZDARMA MUŽŮM.
Ma Cenu $10.00 Pro Každého Postiženého Muže.

Pak-liže trpíte kteroukoliv nemocí mužům tak vlastní, tedy Vás žádáme, byste si dopsali o jednu s těchto obdivuhodných knih. V té se jednoduchým a srozumitelným způsobem píše, jak každý muž trpící otravu krve, životní slabostí, povšechnou ztrátou síly, rheumatismem, nemocemi ústrojí, žaludku, jater, ledvin aneb nemoci měchýře, může býti trvale vyléčen ve svém vlastním domově. Jste-li zklamán a znaven peněžitými obětmi, tu tato **"Zdarma Kniha Mužům"** bude míti pro Vás ceny sta dollarů. Poví Vám proč trpíte a jak mužete opětně nabýti stalého a trvalého zdraví. Tisíce mužům vraceno bylo dokonalé zdraví síla a mužnost za pomoci této cenné knihy. Jest to skladiště vědomosti a obsahuje právě to co každý muž věděti má. Pamatujte že tato kniha jest **naprosto zdarma.** My zaplatíme poštovné. Oddělte tento "ZDARMA KUPÓN" a zašlete nám ho dnes a my Vám zašleme jeden výtisk této cenné knihy úplně vyplacené.

ZAŠLETE DNES TENTO KUPÓN NA KNIHU ZDARMA.

DR. JOS. LISTER & CO., B. 706 Northwestern Bldg., 22 Fifth Ave., Chicago.
Pánové:—Zajímám se o Vaši nabídku, "Knihu zdarma" a těšilo by mne, kdybyste mi ihned jeden výtisk zaslali.

Jméno...

Pošta.............................. Stát..............................

Tři vlaky na východ.

Jeden ranní a dva večerní vlaky denně z Union nádraží v Omaze, do Union nádraží v Chicagu. — Vzorná obsluha v standard a turistických spacích vagonech (pohodlná a naprosto čistá lůžka), pečlivá obsluha v jídelních karách (jídla se podávají podle lístku) na

CHICAGO
Milwaukee & St. Paul
dráze.
VZORNÁ OBSLUHA.

Odjezd z Union nádraží z Omahy v 7:42 ráno, příjezd do Union nádraží, Chicago, v 8:45 večer. Vlak pro obchodní cestující odjíždí z Omahy v 6 hodin večer a přijede do Chicaga v 8 ráno. Třetí vlak vyjíždí z Omahy v 7:50 večer a do Chicaga přijíždí v 9:15 ráno. 17-2

Jízdní lístky: 1612 Farnam ul. Omaha, Neb.

Piana na mírné splátky!

Jsou to piana zaručená. šestatřicet let v obchodu s piany je rekord

A. HOSPE CO., Omaha, Nebr.

Doporučujeme
HOSPEOVA
PIANA.

Jsou zhotovena z Walnut oak aneb mahagonu. Pěkná děcka na každém.
Mírné měsíční splátky, anebo za hotové.
Obehraní piana a varhany velmi lacino. Dopište si o katalog a cenník. 43-tf

A. HOSPE CO.
1513 Douglas ulce. OMAHA, NEB.

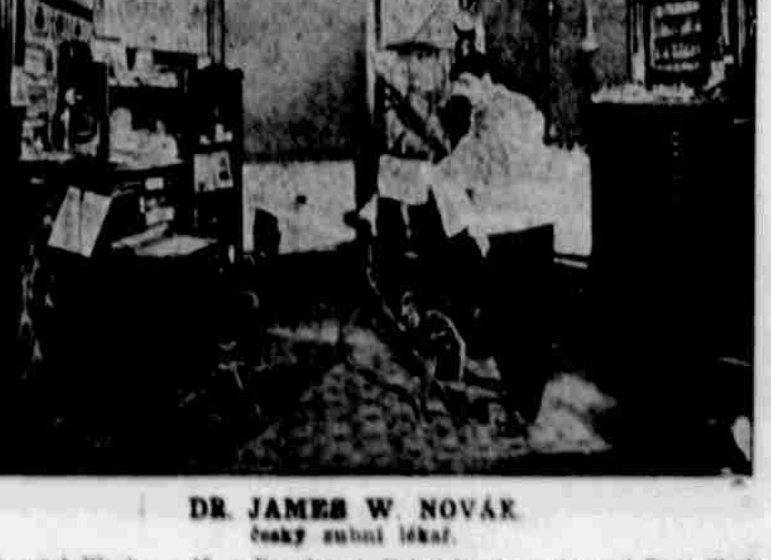

DR. JAMES W. NOVÁK
český zubní lékař.

Continental Block — 15. a Douglas ul. Pokoj čís. 4 v rohu nad Berg Clothing Co. — Office Phone: Douglas 5077. — Residence, 915 William St.; Phone Douglas 6019. — Krajané z venkova, kteří nejsou s domácí prací zubařskou spokojeni, učiní dobře, když při návštěvě Omahy, zajdou k Dru Novákovi, jenž za veškeré práce v oboru svém úplně ručí. 34tf

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

prodává ve velkém
tlačené, vyráběné a lakované plechové nádobí. — Cínovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ostnatý drát, hřebíky, sedlářské zboží, bicykly, střelné zbraně, náboje a sportovní zboží všeho druhu.

9th and Harney Streets **Omaha, Neb.**